

TÜRKÇE KUR'AN-I KERİM Y.NURİ ÖZTÜRK

9 - Tevbe

1. Allah ve resulünden, kendileriyle antlaşma yapmış bulunduğunuz müşriklere bir ultiमतomdur bu;
2. Yeryüzünde dört ay daha dolaşın ve bilin ki siz, Allah'ı âciz bırakamazsınız. Şu da bir gerçek ki, Allah inkârcı nankörleri rezil eder.
3. Bir de Allah ve resulünden insanlara Büyük Hac günü bir duyuru var: Allah da O'nun elçisi de müşriklerden kesinlikle uzaktır. O halde, tövde ederseniz bu sizin için hayırlıdır. Yok eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki, siz Allah'ı acze düşüremezsiniz. Küfre saplananlara acıklı bir azabı muştula!
4. Antlaşma yapmış olduğunuz müşriklerden size karşı bir eksiklik sergilemeyen ve aleyhinizde başka birine yardım etmeyenler müstesnadır. Artık, onlara verdiğiniz sözü belirlenen süreye kadar tam bir şekilde koruyun. Şu bir gerçek ki Allah, sakınanları sever.
5. O haram aylar çıktığında artık müşrikleri, kendilerini bulduğunuz yerde öldürün. Yakalayın onları, kuşatın onları, tüm geçit noktalarını tıkayın onların. Bunun ardından tövbe eder, namazı/duayı yerine getirir, zekâtı verirlerse, yollarını açın onların. Kesin olan şu ki, Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.
6. Eğer müşriklerden biri senden güvence dilerse/senin yakınına gelmek, sana komşu olmak isterse, ona güvence ver/ounu yakınlaşma isteğini kabul et ki, Allah'ın kelamını dinleyebilsin. Sonra da onu, güvenli gördüğü yere kadar götür. Böyle yapmanın gerekçesi şudur: Bunlar bilmeyen bir topluluktur.
7. Müşriklerin Allah katında, onun resulü katında ahitleri nasıl olabilir! Mescid-i Haram yanında antlaşma yaptıklarınız müstesna. Bu şekilde antlaşması olanlara, onlar size doğru-dürüst davrandıkça, siz de doğru-dürüst davranın. Allah, sakınanları sever.
8. Onların ahidine nasıl güvenilebilir! Eğer üzerinizde egemenlik kurarlarsa, sizinle ilgili ne bir antlaşmaya saygı duyarlar ne de bir yemine. Ağızlarıyla size hoşnutluk sunarlar, fakat kalpleri inat eder durur. Ve onların çoğu gerçeğe uzak düşmüş sapıklardır.
9. Allah'ın ayetlerini nasıl basit bir ücret karşılığı sattılar da Allah'ın yolundan alıkoydular. Gerçekten ne fena şeylerdir onların yapmakta oldukları.
10. Bir mümin hakkında onlar ne bir yemine saygı gösterirler ne de bir antlaşma şartına. Onlar düşmanlık dolu, azmış kişilerin ta kendileridir.
11. Bununla birlikte tövbe eder, namazı/duayı yerine getirir, zekâtı verirlerse, artık sizin, dinde kardeşlerinizdirler. Biz ayetlerimizi, bilen bir topluluk için böyle açık seçik ortaya koyarız.
12. Eğer verdikleri ahitten sonra yeminlerini bozar, dininize saldırırlarsa, o zaman küfrün elebaşlarını öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur. Böyle yaparsanız hal ve gidişlerine son verebilirler.
13. Yeminlerini bozan, resulü yurdundan çıkarmaya gayret eden bir topluluğa karşı savaşmayacak mısınız? Üstelik size saldırıyı ilkin onlar başlattı. Korkuyor musunuz onlardan? Eğer mümin kişilerseniz, kendisinden korkmanıza en layık olan, Allah'tır.
14. Savaşın onlarla ki, sizin elinizle Allah onlara azap etsin, onları rezil etsin. Onlara karşı size yardım etsin. Ve inananlar toplumunun göğüslerine şifa ulaştırın.
15. Ve yüreklerinin öfkesini gidersin. Allah dilediğine tövbe nasip eder. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.
16. Allah; içinizden cihat edenleri, Allah'tan, resulünden ve müminlerden başkasını kendisine sırdaş edinmeyenleri belirlemedikçe bırakılacağınızı mı sandınız? Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
17. Müşrikler, öz benliklerinin küfre sapışına tanık olup dururlarken, Allah'ın mescitlerini onarmaya girişemezler. Tüm amelleri boşa çıkmıştır onların. Ateşte uzun süre kalacaklardır onlar.

18. Allah'ın meşitlerini; ancak Allah'a, âhîret gününe inanan, namazı/duayı yerine getiren, zekâtı veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayan kişiler onandır. İşte bunların, hidayete erenlerden olmaları beklenir.
19. Siz; hacı sakalığını, Mescid-i Haram tamirciliğini, Allah'a ve âhîret gününe inanıp Allah yolunda cihat eden kişinin yaptığıyla bir mi tutunuz? Allah katında bir olmazlar bunlar. Allah, zulüm sergileyenler topluluğuna kılavuzluk etmez.
20. İman edip hicret eden, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihat edenler, derece bakımından Allah katında daha yücedir. Kurtuluşa erenler de işte bunlardır.
21. Rableri onlara kendisinden bir rahmet, bir hoşnutluk ve içinde çok değerli/kalıcı nimetlerin bulunduğu cennetler müjdeliyor.
22. Onlara orada sürekli kalacaklardır. Hiç kuşkusuz, Allah'ın katında büyük bir ödül daha vardır.
23. Ey iman edenler! Babalarınız ve kardeşleriniz, eğer imana karşı inkârı seviyorlarsa, onları dostlar edinmeyin. İçinizden onları dost edinenler zalimlerin ta kendileridirler.
24. De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, kabileniz/menfaat çevreniz, elde ettiğiniz mallar, kesadından korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden konutlar sizin için Allah'tan, resulünden ve Allah yolunda cihattan daha sevimli ise artık Allah, emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah, yoldan ayrılmış bir topluluğu doğruya ve güzele kılavuzlamaz."
25. Yemin olsun ki, Allah size birçok yerde yardım etti. Huneyn gününde de. Hani, çokluğunuz sizi böbürlendirmişti de bu hiçbir işinize yaramamıştı. Tüm genişliğine rağmen, yeryüzü size dar gelmişti. Sonra da sırtınızı dönüp kaçmıştınız.
26. Sonra Allah, resulünün üzerine de müminlerin üzerine de sükûnetini indirmiş, ayrıca sizin görmediğiniz orduları göndermiş de küfre sapanlara azap etmişti. Kâfirlerin cezası işte budur.
27. Sonra Allah, bunun ardından da dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.
28. Ey inananlar! Müşrikler bir pisliktir. Artık bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar! Eğer yoksulluktan korkarsanız bilin ki, Allah dilediği taktirde sizi yakında lütfundan zengin edecektir. Allah herşeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.
29. Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve âhîret gününe inmayan, Allah'ın ve resulünün yasakladığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlerle, boyun eğerek kendi elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savaşın.
30. Yahudiler: "Uzeyr, Allah'ın oğludur." dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih, Allah'ın oğludur." dediler. Kendi ağızlarının sözüdür bu. Kendilerinden önce inkâr edenlerin sözlerine benzetme yapıyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da yüz geri çevriliyorlar!
31. Allah'ın yanında hahamlarını ve ruhbanlarını da rabler edindiler. Meryem'in oğlu Mesih'i de öyle. Oysa kendilerine, tek olan Allah'tan başkasına ibadet/kulluk etmemeleri emredilmişti. İlah yok o tek Allah'tan başka. Onların ortak koştuklarından arınmıştır O.
32. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah ise kâfirler hoşlanmasa da nurunu tamamlamaktan başka bir şey istemiyor.
33. O, resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, müşrikler hoşlanmasa da o dini dinlerin tümünün üstüne çıkarsın.
34. Ey iman sahipleri! Şu bir gerçek ki, hahamlardan ve rahiplerden birçoğu halkın mallarını uydurma yollarla tıkabasa yerler ve Allah'ın yolundan geri çevirirler. Altını ve gümüşü depolayıp da onları Allah yolunda harcamayanlara korkunç bir azap muştula!
35. Gün olur, cehennem ateşinde onların üzerine lav dökülür de bununla onların alınları, böğürleri, sırtları dağlanır: "İşte egolarınız için yığdıklarınız. Hadi, tadın biriktirmiş olduklarınızı!"
36. Gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısına göre, Allah katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. Eskimez din işte budur. Artık o aylar içinde benliklerinize zulmetmeyin. Müşrikler sizinle nasıl topyekün savaşıyorlarsa siz de onlarla topyekün savaşın. Şunu bilin ki, Allah, takva sahipleriyle beraberdir.
37. Haram ayları ertelemek, küfürde bir artırmadır ki, onunla inkâr edenler saptırılır. Onu bir yıl helal sayarlar, bir yıl haramlaştırırlar ki, Allah'ın yasakladığının sayısını denkleştirip Allah'ın haram kıldığını helalleştirsinler. Amellerinin kötülüğü kendilerine süslü gösterilmiştir. Allah, küfre batan bir topluluğu iyiye ve güzele kılavuzlamaz.
38. Ey iman sahipleri! Size ne oldu ki, "Allah yolunda seferber olun" denilince yere çakılıp kaldınız. Âhîretten vazgeçip iğreti hayata mı razı oldunuz? O iğeti hayatın nimeti âhîret yanında pek azdır.

39. Eğer seferber olmazsanız Allah size korkunç bir azapla azap eder ve yerinize sizden başka bir topluluk getirir. Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Allah her şeye Kadîr'dir.
40. Eğer siz ona yardım etmezseniz bilin ki, Allah ona zaten yardım etmişti. Hani, küfredenler onu iki kişinin ikincisi olarak yurdundan çıkardıklarında, mağarada buldukları bir sırada arkadaşına şöyle diyordu: "Tasalanma, Allah bizimle!" Bunun üzerine Allah ona sükûnet indirmiş ve kendisini sizin görmediğiniz ordularla desteklemişti de küfre sapanların sözünü sefil kılıp alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise yüce olanın ta kendisidir. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.
41. Gerek hafif, gerek ağırlıklı olarak mutlaka seferber olun ve Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla cihat edin. Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.
42. Eğer o, yakın bir dünya menfaati yahut orta bir yolculuk olsa idi, elbette seni izleyeceklerdi. Ama o zorluklarla dolu yolculuk kendilerine uzak geldi. "Gücümüz yetseydi sizinle çıkacaktık" diye Allah'a yemin de ederler. Kendilerini mahvediyorlar. Allah biliyor ki onlar, kesinlikle yalancıdırlar.
43. Allah seni affetsin; neden onlara izin verdin de beklemedin ki, doğru söyleyenler sana açık-seçik belli olsun da yalancıları bilesin.
44. Allah'a ve âhiret gününe iman edenler; mallarıyla, canlarıyla cihat edecekleri için senden izin istemezler. Allah, takva sahiplerini iyice bilmektedir.
45. Ancak Allah'a ve âhiret gününe inanmayanlar, kalpleri kuşkuyla karışmış olup da işkilleri içinde çalkanıp duranlar, sefere katılmak için senden izin isterler.
46. Sefere çıkmak isteselerdi elbette ki, bir sefer hazırlığına girerlerdi. Ama Allah, harekete geçmelerini istemedi de onları yerlerine çiviledi ve "oturun, oturanlarla beraber" denildi.
47. Aranızda sefere çıkmış olsalardı, size bozgunculuktan başka bir katkısı olmayacaktı; sizi fitneye uğratmak isteğiyle aranıza sokulacaklardı. İçinizde onlara gerçekten kulak verecekler de vardı. Allah, zalimleri iyice biliyor.
48. Yemin olsun ki, onlar önceden de fitne çıkarmak istemiş ve nice işleri sana, olduğundan başka türlü göstermişlerdi. Nihayet hak geldi, onların istememesine rağmen Allah'ın emri galebe çaldı.
49. İçlerinden bazıları: "Bana izin ver, beni fitneye düşürme." der. Dikkat edin, fitnenin ta içine kendileri düşmüşlerdir. Ve cehennem o nankörleri elbete çepeçevre kuşatacaktır.
50. Sana bir iyilik isabet etse bu onları üzer. Sana bir musibet dokunsa: "İşimizi önceden sağlam tutmuşuz." derler ve kibirli bir sevinçle dönüp giderler.
51. De ki onlara: "Hakkımızda Allah'ın yazdığından başkası bize asla ulaşmaz. O'dur bizim Mevlâ'mız. Yalnız Allah'a güvenip dayansın inananlar."
52. De ki: "Bizim için iki güzelliğin birinden başkasını mı bekliyorsunuz? Biz de size Allah'ın, kendi katından veya bizim ellerimizle bir azap çarptırmasını bekliyoruz. Artık bekleyin, sizinle beraber biz de bekliyoruz."
53. Şunu da söyle: "İster kendi arzunuzla ister baskı ve zorla infak edin; sizden asla kabul edilmeyecektir. Çünkü siz, yoldan çıkan bir topluluk oldunuz."
54. İnfaklarının onlardan kabul edilmesini engelleyen sadece şudur: Onlar, Allah'a ve resulüne nankörlük ettiler. Namaza/duaya ancak üşene üşene gelirler, infak edip dağıttıklarını da içlerinden gelmeyerek verirler.
55. Onların malları da evlatları da seni imrendirmesin. İş sadece şudur: Allah onlara şu iğreti hayatta azap etmeyi ve canlarının küfre sapmış bir halde çıkmasını istiyor.
56. Kesinlikle sizden oldukları yolunda Allah'a yemin ederler. Gerçekte onlar sizden değillerdir. Doğrusu şu ki onlar, ödleri patlayasıya korkan bir topluluktur.
57. Eğer bir sığınak yahut bazı mağaralar veya girilecek bir delik bulsalar, yüzlerini döner o tarafa koşarlardı.
58. İçlerinden bir kısmı da sadakalar konusunda sana laf dokundurur. Ondan kendilerine verilmişse memnun olurlar. Verilmemişse

hemen öfkelenirler.

59. Ne olurdu, bunlar, Allah ve resulünün kendilerine verdiklerine razı olsalardı da şöyle deselerdi: "Allah bize yeter. Allah bize lütfundan verecektir; resulü de. Zaten biz, gönlümüzü yalnız Allah'a bağlamışız."

60. Sadakalar/zekât malları Allah'tan bir farz olarak sadece şunlar içindir: Fakirler, düşkünler, sadakalarla ilgilenmeye memur edilenler, kalpleri yakınlaştırılıp ısındırılacak olanlar, özgürlüğünü yitirmiş olanlar, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmış kişi. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

61. İçlerinden bazıları da o Peygamber'i incitirler ve şöyle derler: "O, her şeye kulak kesilir." De ki: "Hayır kulağıdır sizin için o; Allah'a iman eder, müminlere güvenir. İnananlarınız için de bir rahmettir o." Allah'ın resulüne eza edenler için korkunç bir azap öngörümüştür.

62. Sizin gönlünüzü hoş etmek için Allah'a yemin ederler. Eğer bunlar inanmış iseler Allah'ın ve resulünün hoşnutluğunu öne almaları daha uygun düşer.

63. Bilmediler mi ki, her kim Allah'a ve resulüne kafa tutarsa ona, içinde uzun süre kalacağı cehennem ateşi vardır. Büyük utanç işte budur.

64. İkiyüzlüler, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin tepelerine inmesinden çekinir dururlar. De ki: "Siz alay edin! Allah, o çekinip durduklarınızı ortaya çıkaracaktır."

65. Onlara sorarsan elbette şöyle diyeceklerdir: "Lakırdıya dalmış, şakalaşıyorduk, hepsi bu!" De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle, O'nun resulüyle mi eğleniyordunuz?"

66. Özür beyan etmeyin; imanınızdan sona küfre saptınız. İçinizden bir grubu affetsek bile diğer bir grubu, günaha batmış kişiler oldukları için azaba uğratacağız.

67. İkiyüzlülerin erkekleri de kadınları da birbirinin aynıdır: Kötülüğe özendirirler, iyilikten alıkoyarlar, harcamamak için ellerini sıkırlar. Onlar Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. İkiyüzlüler, yoldan sapmışların ta kendileridir.

68. Allah, erkek münafıklara da kadın münafıklara da küfre sapanlara da içinde uzun süre kalacakları cehennem ateşini vaat etmiştir. O yeter onlara. Allah lanet etmiştir onlara. Köklü bir azap var onlar için.

69. Tıpkı sizden öncekiler gibi. Onlar kuvvetçe sizden daha zorlu, mallar ve çocuklar bakımından daha zengindiler. Kendi nasipleriyle zevk sürdüler. Siz de kendi payınıza düşenle zevk sürdünüz. Tıpkı sizden öncekilerin kendi nasipleriyle zevklendikleri gibi. Tıpkı onların dalıp gittiği gibi siz de dalıp gittiniz. İşte böylelerinin amelleri dünyada da âhirette de boşa çıkmıştır. İşte böyleleri hüsrana batmıştır.

70. Gelmedi mi onlara kendilerinden öncekilerin haberi: Nûh kavminin, Âd'ın, Semûd'un, İbrahim kavminin, Medyen halkının ve altı üstüne gelmiş kentlerin. Resulleri onlara açık-seçik ayetler getirmişti. Allah onlara zulmediyor değildi; aksine, öz benliklerine onlar zulmediyorlardı.

71. Mümin erkeklerle mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyilik ve güzelliği belirlenene özendirirler, kötülük ve çirkinliği belirlenenden sakındırırlar. Namazı/duayı yerine getirirler, zekâtı verirler. Allah'a ve resulüne itaat ederler. Allah bunlara rahmet edecektir. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

72. Allah, mümin erkeklerle mümin kadınlara, altından ırmaklar akan cennetler vaat etmiştir. Sürekli kalacaklardır orada. Adn cennetlerinde de tertemiz barınaklar vaat etmiştir. Allah'ın bir hoşnutluğu ise hepsinden büyüktür. İşte budur o büyük başarı/o büyük kurtuluş.

73. Ey Peygamber! Küfre sapanlarla, ikiyüzlülerle cihat et! Onlara sert davran! Onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü dönüş yeridir o!

74. Söylemediklerine ilişkin Allah'a yemin ediyorlar. Yemin olsun ki, o küfür sözünü söylediler. İslam'a girmeleri ardından küfre saptılar. Başaramadıkları bir şeyi tasarladılar. Oysaki intikam almaları için, Allah'ın ve resulünün, Allah'ın lütfuyla kendilerini zengin etmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer tövbe ederlerse kendileri için hayırlı olur. Eğer yan çizerlerse Allah onlara dünyada da âhirette de acıklı bir azapla azap edecektir. Ve yeryüzünde onların ne bir dostu olacaktır ne de bir yardımcısı.

75. İçlerinden bazıları da Allah'a şöyle ant içti: "Eğer Allah, lütfundan bize verirse, elbette sadaka dağıtacağız ve elbette iyilik ve

barış için çalışanlardan olacağız."

76. Lütfundan kendilerine verdiği zaman ise o lütfu cimrilik ederek yüz çevirmiş bir halde dönüp gittiler.

77. Nihayet, Allah, kendisine verdikleri söze ters düştüklerinden, yalana sapıp durduklarından, huzuruna çıkacakları güne kadar onların kalplerine ikiyüzlülük yerleştirdi.

78. Bilmediler mi ki, Allah onların sırrını da fısıldaşmalarını da bilir; Allah gaybları çok iyi bilendir.

79. Sadakalar hususunda içten bir cömertlik göstermiş müminlere laf atanlarla, öz gayretlerinden başkasını bulamayanları alay konusu edenlere gelince, Allah onları maskaraya çevirecektir. Onlar için acıklı bir azap da vardır.

80. İster af dile onlar için, ister dileme. Yetmiş kez af dilesen de onlar için, Allah onları affetmeyecektir. Çünkü onlar Allah'ı da resulünü de inkâr ettiler. Allah, yoldan çıkmış böyle bir topluluğa kılavuzluk etmez.

81. Allah'ın resulüne ters düşmek için arkada kalanlar, çöküp oturdukları için sevindiler; Allah yolunda, mallarıyla canlarıyla cihadı tiksindirici bulup şöyle dediler: "Bu sıcakta seferber olmayın!" De ki: "Hararet bakımından cehennem daha zorludur." Bir anlayabilselerdi!

82. Kazanır oldukları yüzünden artık az gülsünler, çok ağlasınlar.

83. Bundan böyle Allah, seni onlardan bir zümrenin yanına döndürür de savaşa çıkmak için senden izin isterlerse şöyle söyle: "Benimle birlikte asla çıkmayacaksınız, benimle birlikte herhangi bir düşmanla savaşmayacaksınız. İlk defasında oturup kalmayı yeğlemiştiniz. O halde geri kalanlarla birlikte oturadurun."

84. Onlardan ölen biri üzerine asla dua etme; böyle birinin mezarı başında da durma. Bunlar Allah'a ve resulüne nankörlük ettiler ve yoldan sapmış olarak ölüp gittiler.

85. Malları da evlatları da seni imrendirmesin. Allah bunlarla, dünyada onlara azap etmek istiyor. Kâfir olarak çıkaracaktır canları.

86. "Allah'a inanın, O'nun resulüyle yan yana cihat edin!" anlamında bir sure indirildiği zaman, onların imkân ve servet sahibi olanları, senden izin isteyerek şöyle demişlerdi: "Bırak bizi, oturanlarla beraber olalım!"

87. Geride kalan kadınlarla beraber olmayı yeğlediler. Kalpleri üzerine mühür basılmıştır. Artık anlayıp kavrayamazlar.

88. Fakat resul ve onunla birlikte iman edenler, mallarıyla, canlarıyla cihat ettiler. İşte bunlarıdır tüm hayırlar. İşte bunlardır tam kurtulanlar.

89. Allah onlar için, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. Sürekli kalacaklardır orada. İşte budur büyük başarı.

90. Göçebe Arapların özür bahane edenleri kendilerine izin verilmesi için geldiler; Allah'a ve resulüne yalan söyleyenler oturdular. Onların küfre sapanlarına korkunç bir azap erişecektir.

91. Güçsüzlere, hastalara, infak edecek bir şey bulamayanlara, Allah ve resulü için öğüt verdikleri takdirde bir günah yoktur. Güzel davrananlar aleyhine bir yol yok. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

92. Kendilerini bindirmen için sana geldiklerinde sen, "Sizi bindirecek bir şey bulamam" deyince, harcayacak bir şey bulamadıklarından, üzüntüyle gözlerinden yaşlar boşalarak geri dönen kimseler için de herhangi bir günah yoktur.

93. Ancak şu kimseler aleyhine yol vardır: Zengin oldukları halde senden izin isterler. Arkada kalan kadınlarla beraber oturmaya razı olmuştur bunlar. Ve Allah, kalplerine mühür basmıştır, artık bilemezler.

94. Dönüp yanlarına geldiğinizde sizden özür dilerler. De ki: "Özür dilemeyin. Size asla inanmayacağız! Allah bize sizin hallerinizden birçoğunu haber vermiştir. Yapıp ettiğinizi Allah da resulü de görecektir. Sonra görünmeyen ve görünen âlemleri bilen huzuruna çıkarılacaksınız da O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.

95. Yanlarına döndüğünüzde kendilerini paylamaktan vazgeçesiniz diye Allah'a yemin edecekler. Vazgeçin onlardan, çünkü hepsi pislidir! Kazandıklarının karşılığı olarak, varacakları yer cehennemdir.

96. Kendilerinden hoşnut olasınız diye karşınızda yemin ediyorlar. Siz onlardan razı olsanız da Allah, yoldan sapmış bir topluluktan razı olmaz.

97. Çöl Arapları; küfür, parçalanma/ikiyüzlülük yönünden daha şiddetli; Allah'ın resulüne indirdiği şeylerin sınırlarını tanımamaya daha yatkındırlar. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.
98. Çöl Araplarından öylesi vardır ki, infak ettiğini bir angarya/bir ceza ödeme sayar ve sizin başınıza belaların gelmesini bekler durur. En kötü bela onların başına olsun! Allah çok iyi iştir, çok iyi bilir.
99. Çöl Araplarından bazıları da Allah'a ve âhîret gününe inanır, harcadığını Allah yanında yakınlıklara ve resulün dualarına vesîle edinir. Dikkat edin! O harcadıkları gerçekten kendileri için bir yakınlık vesîlesidir. Allah onları rahmetinin içine sokacaktır. Allah çok affedici, çok esirgeyicidir.
100. Muhacirlerden ve Ensar'dan ilklerle, güzel düşünüp güzel davranmada onları izleyenler var ya, Allah onlardan razı olmuştur; onlar da O'ndan razıdırlar. Onlara altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. Sürekli orada kalacaklardır. Büyük kurtuluş işte budur!
101. Çevrenizdeki Bedevî Araplardan münafıklar var. Medine halkından da münafıklığa iyice alışmış olanlar var. Sen bilmezsin onları. Ama biz biliriz onları. İki kez azap edeceğiz onlara, sonra da çok büyük bir azaba itilecekler.
102. Diğer bazıları da günahlarını itiraf ettiler. Bunlar, iyi bir işle kötü olan diğer bir işi birbirine karıştırdılar. Belki Allah tövbelerini kabul eder. Çünkü Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.
103. Bunların mallarından bir sadaka al ki, onunla kendilerini iyice temizleyip artasın. Onlar için dua et/onlara destek ol; çünkü senin duan/desteğin onlar için bir sükûnettir. Allah Semî'dir, Alîm'dir.
104. Bilmediler mi ki, Allah'tır kullarından o tövbeyi kabul eden, o sadakaları alan. Ve Allah'tır, O Tevvâb, O Rahîm...
105. De ki: "İş yapıp değer üretin; yapıp ürettiğinizi Allah da resulü de müminler de görecektir. Ve siz, görülmeyen âlemi de görülen âlemi de bilen huzuruna döndürüleceksiniz, O size, yapıp ettiklerinizi bir bir haber verecektir."
106. Bir kısmı da umutları Allah'ın emrine bağlı, beklemektedir. Allah onlara ya azap edecektir ya tövbe nasip edecektir. Allah, Alîm'dir, Hakîm'dir.
107. Bir de şunlar var: Tutup bir mescit yapmışlardır: Zarar vermek için, nankörlük/gerçeği örtmek için, inananları firkalara bölmek için, daha önceden Allah ve resulüyle savaşmış kişiye gözetleme yeri kurmak için. "İyilik ve güzellikten başka bir şey istemiş değiliz!" diye gerile gerile yemin de edecekler. Allah şahittir ki, onlar kesinlikle yalancıdırlar.
108. Böyle bir mescitte sakın namaza durma! Daha ilk gününde takva üzerine kurulan bir mescit, içinde namaz kılman için çok daha uygundur. Temizlenmek arzusu taşıyan erler vardır o mescitte. Allah, temizlenenleri sever.
109. Peki, binasını Allah'tan gelen bir sakınma duygusu ve hoşnutluk üzerine kuran mı hayırlıdır yoksa binasını sel artıklarının ucundaki yarın kenarına kurup da onunla birlikte cehenneme yuvarlanan mı? Allah, zalimler topluluğuna kılavuzluk etmez.
110. Kurdukları bina, kalpleri parçalanıncaya kadar yüreklerinde bir kuşku olmaya devam edecektir. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.
111. Allah, müminlerin canlarını ve mallarını, karşılığında kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır. Allah yolunda çarpışır da öldürürler, öldürülürler. Allah'ın; Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da kendi üzerine hak olarak yazdığı bir vaattir bu. Ahdine, Allah'tan daha vefalı kim var? Perçinlediğiniz bu antlaşmanızdan ötürü müjdeler olsun size. İşte budur o büyük başarının ta kendisi.
112. Tövbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, seyahet ederken oruç tutanlar, rükû edenler, secdeye kapananlar, iyiliğe özendirip kötülükten sakındıranlar, Allah'ın sınırlarını koruyanlar... Müjdele o müminleri!
113. Akriba bile olsalar, cehennem halkı oldukları açıkça belli olduktan sonra müşrikler için af dilemek ne peygambere yakışır ne de iman edenlere.
114. İbrahim'in, babası için af dilemesi, sadece ona verdiği bir söz yüzündendi. Onun Allah düşmanı olduğu kendisi için açıklık kazanınca, ondan uzaklaştı. Şu bir gerçek ki, İbrahim başkaları için gamlanıp ah eden ince yürekli, yumuşak bir insandı/tam bir evvâhti.
115. Allah bir topluluğa kılavuzluk ettikten sonra, sakınacakları şeyleri kendilerine ayan-beyan bildirinceye kadar, onların sapıklığına hükmetmez. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

116. Göklerin de yerin de mülk ve yönetimi Allah'ındır. Diriltir de öldürür de. Sizin için Allah dışında ne bir dost vardır ne de bir yardımcı.
117. Yemin olsun ki, Allah, içlerinden bir grubun kalpleri kaymaya yüz tuttuktan sonra, peygambere ve o güçlük saatinde ona uymuş olan Muhacirlerle Ensar'a tövbe nasip etmiş, sonra da onların tövbelerini kabul buyurmuştur. Çünkü onlara karşı Raûf ve Rahîm'dir.
118. Geride bırakılan üç kişinin de tövbesini kabul etmiştir. Bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmiş, öz benlikleri kendilerini sıkıştırmıştı; Allah'ın öfkesinden kurtulmak için yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını fark etmişlerdi. Sonra onlara tövbe nasip etti ki, eski hallerine dönsünler. Hiç kuşkusuz, Allah, tövbeleri çok çok kabul eden, rahmeti sınırsız olandır.
119. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve özü-sözü bir kişilerle beraber olun.
120. Medine halkına ve çevrelerindeki Bedevî Araplara, Allah resulünden geri kalmaları ve onu bırakıp da kendi canlarının derdine düşmeleri yakışmaz. Çünkü Allah yolunda uğrayacakları bir susuzluk, bir yorgunluk, bir açlık, kâfirleri öfkelendirmek üzere bir yere ayak basmaları, düşmana karşı herhangi bir başarı kazanmaları durumunda kendileri için, barışa yönelik iyi bir amel mutlaka yazılacaktır. Allah, güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmez.
121. Küçük-büyük bir infakta bulunmaları, bir vadiyi geçmeleri, kendileri lehine mutlaka yazılır ki, Allah onlara yapıp ettiklerinden daha güzeliyle karşılık versin.
122. İnananların hepsinin birden savaşa çıkmaları doğru değildir. Onların her kesiminden bir grubun dinde derin bilgiler edinmek ve sefere çıkan topluluk geri döndüğünde, korunmaları ümidiyle onları uyarmak için arkada kalmaları gerekmez mi?
123. Ey iman sahipleri! Küfre sapanların yakınızdaki bulunanlarıyla savaşın. Sizde bir sertlik bulsunlar. Şunu bilin ki Allah, sakınanlarla beraberdir.
124. Ne zaman bir sure indirilse içlerinden biri, "Bu hanginizin imanını artırdı?" diye konuşur. İmanı olanların imanını artırmıştır. İşte sevinip duruyorlar!
125. Kalplerinde maraz olanlara gelince, inen sure onların pisliğine pislik ekler. Kâfir olarak ölüp gittiler onlar.
126. Görmüyorlar mı ki, her yıl bir veya iki kez imtihan ediliyorlar. Hâlâ ne tövbeye yelteniyorlar ne de öğüt alıyorlar.
127. Bir sure indirildi mi "Sizi birisi görüyor mu?" diye birbirlerine bakar, sonra da sivişip giderler. Allah, kalplerini yamultmuştur. Çünkü gereğince anlamayan bir topluluktur bunlar.
128. Yemin olsun, içinizden size onurlu bir resul gelmiştir. Sizi rahatsız eden şey onu da üzer. Çok düşkündür size. Müminlere ise daha şefkatli, daha merhametlidir.
129. Eğer çekip giderlerse de ki: "Allah bana yeter. İlah yok O'ndan başka. Yalnız O'na dayandım ben; büyük arşın sahibi O'dur."